

Naar den paagældende Kreds mener, det er forsværligt og rigtigt for at naa et bestemt Formaal, kan han godkende Strejken, men hvis han nægter Godkendelsen, og der ikke desto mindre bliver etableret Strejke, bliver Resultatet, at de da ikke kunne erholde Understøttelse af den Organisation, de tilhøre. Jeg har ikke for nylig gjort mig bekendt med Lovene specielt for denne Forening, og jeg tør derfor ikke paastaa, at der ikke skulde kunne findes en Forening, hvor man har en saadan Bestemmelse. Det er selvfølgelig rigtigt, som den ærede Minister sagde, at naar man vil være Medlem af en Organisation, saa maa man ogsaa underkaste sig denne Organisations Bestemmelser, og man har netop sin Indskydelse paa denne derigennem, at man er Medlem. Den ærede Minister mente, at der skulde ligge noget særlig odiøst i den Bestemmelse, Jagtforeningerne have om, at deres Medlemmer ere forpligtede til at paavirke andre, som ikke ere Medlemmer. Den ærede Minister sagde: man ved jo nok, hvorledes det saa gaar til, det vil sige — eller jeg antager, at den ærede Minister tænkte derpaa — at disse Folk blive tvungne ind, fordi de andre ellers nægte at arbejde sammen med dem. Dette sker naturligtvis i nogle Tilfælde, og jeg skal særlig indrømme, at det i de senere Aar sker i flere Tilfælde end tidligere. Og Grunden er den, at vedkommende Arbejdsgiveres Organisation stiller som Betingelse for at gaa ind paa en bestemt Ordning af Lønnings- eller andre Arbejdsforhold, at Arbejderne kun maa tage Arbejde hos de Mestres, der ere Medlemmer af Mesterorganisationen, medens Mestrene til Gengæld love heller ikke at tage andre Arbejdere end dem, der ere Medlemmer af Arbejderorganisationen. Grunden til, at dette Forhold er fremkommet, er klar nok, idet man nemlig i mange Tilfælde fra Mestrenes Side med Rette betragter det som lettere at forhandle mellem to Organisationer indbyrdes end at forhandle enkeltvis. Dernæst har der ogsaa i de senere Aar været en Bihensigt, idet Mestrene, efter at Arbejderne have organiseret sig mere og mere, saa at efterhaanden alle eller dog det store Flertal af dem tilhøre Arbejderorganisationen, have indset, at Arbejderne, naar de staa i Organisationer, medens de selv staa splittede, ere dem overlegne i nogle Retninger, ved enkelte Lejligheder i alt Fald, og som Følge deraf have bestemt sig til ogsaa at organisere sig. Men nu er det forholdsvis vanskeligere for Arbejdsgiverne at organisere sig, fordi de Mennesker, der i den daglige fri Konkurrence i Almindelighed maa bekrige hinanden, ikke have nær

saamange fælles Berøringspunkter som Arbejderne, og som Følge deraf har man fra Mestrenes Side tyet til det Middel, at man har sagt: I maa ikke arbejde hos andre end vor Organisations Medlemmer, vi ville til Gengæld heller ikke tage andre end eders Organisations Arbejdere. Det ligger da i Sagens Natur, at hvis en saadan Mester alligevel tager en Arbejder, der er uden for Organisationen, ville Arbejderne søge at faa ham fjernet igen, og naar dette ikke kan ske paa anden Maade, nedlægge Arbejdet. Jeg tror ikke, at dette er noget, der særlig ønskes, og jeg tror i Almindelighed, at naar der føres op med mange Historier i den Retning, vil man ved at undersøge Forholdet sikkert komme til det Resultat, at den Agitation, som drives af Arbejderne, er lige saa loyal og hensynsfuld som den Agitation, der drives af andre Samfundsklasser for at fremme fælles Formaal og faa alle dem med, som man kan tænke sig ville bidrage til at fremme disse Formaal. Jeg tror derfor, at der ingen Grund er til at sætte sig imod denne Sag, fordi den efter vor Mening skulde slutte sig til Jagt- eller Arbejderforeningerne. Maa jeg med det samme sige, at da den højtærede Minister tog Ordet, ønskede han en Definition af, hvem der skulde anses for Arbejder, og mente, at der ikke kunde komme andre ind under Loven end Arbejdere, der udførte fysisk Arbejde for Løn hos andre, medens f. Eks. en aandelig Arbejder eller hvad man kunde kalde en immateriel Arbejder ikke kunde komme ind derunder. Jeg er dog ikke saa ganske sikker herpaa. Man har jo Jagtforeninger f. Eks. for Læger, Dyrlæger og mange andre, og hvis man kunde tænke sig, at de kom til at staa i Afhængighed af Arbejdsgivere, synes jeg meget godt, at de kunne danne Jagtforeninger, og de vilde da ogsaa kunne komme ind under denne Lov, uden at Vanskelighederne vilde blive særlig store derved.

Jeg maa som sagt beklage, at den ærede Minister har stillet sig saaledes som Tilfældet er, skønt det naturligtvis for saa vidt ikke kunde forbausse mig, da man ved, hvorledes de, der have Magten, pleje at stille sig. Naar man ser paa, hvorledes hele denne Klasse bestandig har stillet sig over næsten ethvert Krav, der er kommet fra Arbejdernes Side, kan man heller ikke blive forbauset over, at der der kommer et Afslag paa et Forslag som det foreliggende. Arbejderne, denne store Klasse Samfundsborgere, der ere henbiste til at ernære sig ved deres Hænders Gerning, naar de kunne faa noget at bestille, blive paa alle Maader